

சிலப்பதிகாரத்தில் மகளிர்

ப. வள்ளி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா

Women in Silappathikaaram

P. Valli a, *

^a Department of Tamil, SSKV Arts and Science College for Women, Kanchipuram-631502, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

sanjusaravanan2014@gmail.com

Received: 10-04-2021

Revised: 23-04-2022

Accepted: 03-05-2022

Published: 21-07-2022

ABSTRACT

Silappathikaaram was written in a way to make women proud. They found that Kannagi, Madhavi, and Gopperundevi had adapted to the environment of that time. Kannagi is bound to her husband and lives a submissive life. Kannagi is represented as a woman who regrets not being able to fulfil her household duties due to her husband's separation and who does not think of herself except for her husband's happiness. Although Madhavi was born into the courtesan clan, she did not want to live that life. Through Madhavi, Ilangovalikal has made the world aware of the destruction of Kovalan and the state of one-to-one chastity, and the Kanikaiyar clan women who lived as materialistic were also noble. Even though Kopperundevi is a queen, she does not accept her husband's fascination with the beauty of a dramatist. The king, however, is interested in alleviating his wife's anger. Ilangovalikalar opines that the wife is unable to live because of the husband's death and that Kopperundevi is also applauded for chastity by showing through the character of the queen. He crowned women's chastity by saying that the gods were subordinate to chastity and that the gods themselves came down and carried Kannagi in the Pushpaka Vimanam (chariot). In addition, he made Kannagi a deity and made the kings of many countries build temples and worship her. The honour of worshipping women belongs to only Ilangovalikal.

Keywords: Kannagi, Madhavi, Kopperundevi, Worship, Ilangovalikal

முன்னுரை

பெண்கள் நாட்டின் கண்கள், பெண்கள் வீட்டின் விடிவெள்ளி என்பது பொய்யல்ல மெய்தான் வீட்டிலும் சமுதாயத்திலும் பங்கு அளவிடற்கரியவாகும். கோவில் இல்லாத ஊரில் குடி இருப்பது பாழ் என்பது போல பெண் இல்லாத வீடு வீடாக இருக்காது.

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கேநல்ல

மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா!”

என்கிறார் (Kavimani Thesiya Vinaayakam Pillai, 2019). மேலும் பெண்ணின் சிறப்பைப் பற்றி வள்ளுவப் பெருந்தகை வாழ்க்கை துணை நலம் எனும் அதிகாரத்தில்

“பெண்ணின் பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னும்

திண்மையுண் டாகப் பெறின”

என்கிறார் (Parimelalhagar, 1986). அ.தாவது மனையிடத்தில் கற்பு என்னும் மன உறுதி இருக்கப் பெற்றாள் அவளை விட மேலான சொத்து கணவனுக்கு வேறு இல்லை எனலாம். ஒவ்வொரு பெண்ணிற்கும் அவர்களுடைய மனஉறுதிதான் வலிமையைத் தருகிறது.

கண்ணகி

சிலப்பதிகாரம் வணிகர் குலப் பெண்ணின் கற்பு திறத்தையும் வீரத்தையும் புரட்சியையும் கூறுவதாய் உள்ளது. கண்ணகி காற் சிலம்பை காரணமாக வைத்து எழுதப்பட்ட காப்பியம் தான் சிலப்பதிகாரம். சிலப்பதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் மங்கள வாழ்த்துப் பாடலிலே பெண் குழந்தையைப் பேசும்போது கண்ணகியைக் குறிப்பிடுகிறார் இளங்கோவடிகள்

“மாகவான் நிகர் வண்கைமாநாய்கன் குலக்கொம்பர்”

என்று தந்தையின் மூலம் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்கிறார் (Manivasagan, 2019). இளங்கோவடிகள் வள்ளல் தன்மை கொண்ட மாநாய்கன் எனும் தனிவணிகன் குலம் தழைக்க வந்த பூங்கொடி போன்றவன் கண்ணகியைப் போற்றுவதை காப்பியம் வழி அறியலாம்.

பொதுவாக ஆண் குழந்தையை பெற்றவர்கள் குலத்தை தழைக்கச் செய்ய வாரிசு வந்துவிட்டது என்று சமூகம் பேசுவதை நாம் அறிந்ததே ஆனால் அடிகளார் பெண் குழந்தையால் குலம் தழைக்கிறது. தந்தையும் சிறப்புப் பெறுகிறார் (Appadurai, 2004). என்று இளங்கோவடிகள் பதிவுசெய்து இருப்பதன் மூலம் சமூகத்தின் ஒருசாரார் ஆண் மகவை போற்றுவதும் மற்றொருசாரார் பெண் மகவு பிறந்ததும் நம் குலத்திற்கு மகாலட்சுமியே வந்து பிறந்ததாக பெருமைக் கொள்வர் அதுபோலவே அடிகளாரும் பெண்மகவு பேறு பெற்றுத்தரும் என்பதையும் கண்ணகி பெண் தெய்வமாகப் போற்றப்பெறுவாள். என்பதை முன் கூட்டியே உணர்த்துவது போலவே கண்ணகியை பதிவு செய்து இருப்பது மகளிர்க்கு பெருமையே!

இல்வாழ்க்கை எனும் அதிகாரத்தில் கணவன் மனைவி என்னும் இரு பாலரும் பொதுவான அறங்களைக் கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

“துறந்தார்க்கு துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்

இல்வாழ்வான் என்பான் துணை”

என்னும் வள்ளுவரின் வாக்கிற்கிணங்க குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து பன்னிரண்டு வயது பருவம் அடைந்த கண்ணகிக்கும் பதினாறு வயதுநிரம்பிய கோவலனுக்கும் வைதீக முறையில் திருமண ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது (Parimelalhagar, 1986; Devaney Pavanar, 2012).

“தமிழர் வாழ்க்கை களவியலில் தொடங்கிக் கற்பியலிலேகலக்கும் என்கிறார் (Manivasagan, 2019). தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்” இந்த விதிக்கு விலக்காகக் கண்ணகி கோவலன் திருமணம் கற்பியல் வழி நடந்ததாகும் அதாவது திருமணத்திற்கு முன் கண்ணகி கோவலன் சந்திக்கவில்லை என்பதை உணரலாம் (Manickam, 2010).

கண்ணகி கோவலன் கற்பியல் வாழ்க்கை இன்பமாகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

“மாசறு பொண்ணே வலம் புரிமுத்தே!

காசறு விரையே கரும் பேதேனே!

அரும்பெறல் பாவாய் ஆக உயிர் மருந்தே

பெருங்குடிவணிகன் பெருமடமகளே

மலை இடைப் பிறவாமணியேஎன்கோ

அலை இடைப் பிறவா இசையேஎன்கோ?

யாழிடைப் பிறவா இசையேஎன்கோ?

தாழ் இருங்கூந்தல் தையால் நின்னைஎன்று

உலவாக் கட்டுரைபல பாராட்டித்"

கண்ணகியும் கோவலனும், காமனும் ரதியுமாக இன்பமாய் இருந்தனர். காப்பிய காலத்திலேயே தனிக்குடித்தனம் பேறுதலை அடிகளார் சுட்டுகிறார் (Manivasagan, 2019).

"வார் ஒலி கூந்தலைப் பேர் இயல்கிழத்தி

மறப்பரும் கேண்மையோடு அறப்பரிச் சாரமும்

விருந்துபுறந்தரும் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்

வேறுபடுதிருவின் வீறுபெறக் காண"

உயர் பண்புகளை உடையவர்களாக மாமியார் இருந்திருக்கிறார் என்பதை அடிகளார் படைத்துக்காட்டியுள்ளார் (Manivasagan, 2019). கணவன் மனைவி தனிக்குடித்தனம் பேணுவதன் மூலம் அவர்கள் விருந்தினரை உபசரித்தல் அறவோரைப் பேணுதல் போன்ற கடமைகளைச் சிறப்பாக ஆற்றுவார்கள் என்று தனிக்குடித்தனம் அமைத்து தந்திருப்பதை காப்பியம் மூலம் அடிகளார் அறிவுறுத்துகிறார்.

இவ்வாறு இல்லறக் கடமைகளை இனிதே ஒழிகிவாழ்ந்து வந்த கண்ணகின்னு கோவலன் கணிகையர் குலப் பெண் மாதவியுடன் வாழத் தலைப்பட்டபின் அனைத்தையும் துறந்தவளாக வாழ்கிறாள்.

"வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாள்நுதல்

மனையுரை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்"

தன் கணவனையே தன் உயிராக உலகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தவள் கண்ணகி. பின்பு கோவலன் மாதவியுடன் ஊடல் கொண்டுபிரிந்து வந்த பின் எந்த கேள்வியும் கேட்காமல் உடன் செல்கிறாள் (Somasundranar, 1962).

கண்ணகி இதுவரை வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லக்கூட அறியாதவள் ஆனால் கோவலன் வாழவேண்டி அழைத்ததும் தன் கணவனோடு மதுரைக்குச் சென்றுதன் கணவன் கள்வன் என்றுகுற்றம் சுமத்திகொலை செய்யப்பட்ட பிறகு மதுரை வீதியில் மதுராபுரித் தெய்வமே உயிர் பெற்றுவீதியில் செல்வது போல கண்ணகி பாண்டிய மன்னன் அரண்மனை நோக்கிச் செல்கிறார் பிறகு மன்னனிடம்

"தேரா மன்னா செப்புவது உடையேன்

எள்ளு சிறப்பின் இமையவர் வியப்ப

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்

வாயில் கடை மணிநடு நாநடுங்க

ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுகடத் தான்தன்

அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் புகார்என் பதியே அவ்வூர்

ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி

மாசாத்து வாணிகன் மகனைஆகி

வாழ்தல் வேண்டிஊழ்வினைத் துரப்பச்

தழ்கழல் மன்னா! நின்னகர்ப் புகுந்து, ஈங்கு

என்காற் சிலம்புகர்தல் வேண்டி

நின்பாத கொலைக்களப் பட்டகோவலன் மனைவி

கண்ணகி என்பதுஎன் பெயரே”

பாண்டிய அவையில் வழக்குரைத்து மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறாள் கண்ணகி. அதாவது ‘சாதுமிரண்டால் காடு கொள்ளாது’ என்பது போல மதுரை மாநகரையே தீக்கிறையாக்குகிறாள் (Manivasagan, 2019; Meenakshi Sundaranar, 2012).

இப்படியாகதன் ஊரையும் குலம் பெருமையையும் தன் கணவனையும் அறிமுகம் செய்து தன்னுடைய பெயரையும் கூறினாள் என்றால் கண்ணகியின் கோபத்தின் உச்சக்கட்டத்தின் அளவு வார்த்தைகளால் சொல்ல இயலாது. மேலும் ஒருபெண் சாதாரணமாக மென்மைத் தன்மை உடையவள். ஆனால் தன் கணவனுக்கு பழி உண்டாயின் தீத்தெய்வமே அச்சப்படும், தன் கணவனுக்காக உயிரையே விடத் துணிபவளே கற்பில் சிறந்த பெண். அதனாலேயே அடிகளார் கண்ணகியை பெண் தெய்வமாக உயர்த்திப் போற்றியிருப்பதை பதிவுசெய்துள்ளார்.

மாதவி

நடனக் கணிகையர் குலத்தில் பிறந்த மாதவிக்கு கண்ணகிக்கு கிடைத்த பேறு கிடைக்கவில்லை. அது அவளுடைய குலத்திற்கு கிடைத்தவிட்ட சாபம்! என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதனால் தாய் வழியில் மாதவி அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறாள். விண்ணில் இருந்து மண்ணிகத்திற்கு வந்து ஊர்வசி, மாதவி என்று பெயர் பெற்றாள். “அந்த ஆதி மாதவியின் வழியில் தோன்றியவள் சிலப்பதிகாரம் மாதவிக்கு” இந்தக் கதையை இளங்கோவடிகள் வாக்காலேயே அறிவோம் (Sivagnanam, 2014).

“தெய்வமால்வரைத் திருமுனிஅருள

எய்திய சாபத்து இந்திர சிறுவனொடு

தலைப்கோல் தானத்துச் சாபம் நீங்கிய

மலைப்படும் சிறப்பின் வாணூர் மகளிர்

சிறப்பிற் குன்றா செய்கையோடு பொருந்திய

பிறப்பிற் குன்றாப் பெருந்தோள் மடந்தை

தாதவிழ் புரிசூழல் மாதவி”

அகத்தியர் சாபத்தால் விண்ணுலகத்து மாதவி மண்ணுலகம் வந்ததையும், அவள் வழியில் மாதவி தோன்றியதையும் கடலாடு காதையில் இரண்டாவது முறையாக அடிகளார் கூறுகிறார் (Manivasagan, 2019).

மாதவி நடனப் பரத்தையர் குலத்தில் பிறந்தாலும் ‘பிறப்பிற்குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்தியவள்’ என்றும் ‘பிறப்பிற் குன்றாப் பொருள் தோள் மடந்தை’ என்றும் அடிகளார் மாதவியை உயர்த்திக் கூறுகிறார்.

மாதவியிடம் நாம் காணும் ஒழுக்கம் குல ஒழுக்கம் அல்லவென்றாலும் அதற்கு விலக்கான பிறப்பொக்கும் என்பது இளங்கோ தரும் விளக்கம் பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய ஆடலும் பாடலும் குறைவறப் பயின்ற அழகையும் நிறைவுறப் பெற்றிருந்த மாதவி மன்னன் முன் நாட்டியம் அரங்; கேற்றினாள் பரிசாக ஆயிரத்து எட்டு (1008) கழஞ்சு பொன்னையும் பச்சை மாலையும் தலைக்கோல்பட்டம் பெறுகிறாள்.

கோவலன் மனையகம் மறந்து மாதவியுடன் தங்கி வாழ்ந்து வருகிறான் கடலாடு காதையில் மாதவியுடன் கோவலன் கடலாடச் சென்றான். இருவரும் யாழ் இசைத்து பாடினார்கள். இந்திரவிழாவின் போது மாதவியால் ஊடல் கொண்ட கோவலன் கண்ணகி கடலாடுக் காதையில் கானல் வரி பாடல் பாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஊடல் கொள்கிறான். கோவலன் மனத்திரையில்

அவ்வப் போது கண்ணகி தோன்றியிருக்கக் கூடும். அதனால்தான் மனையாளை மறந்தான் என்று கூறுகிறது. “மனையகம் மறந்தான்” என்று கூறுகிறார் இளங்கோவடிகள் “மனம் இருவகைப்பட்டது என்பர். ஞானியர் ஒன்று உள்மனம் மற்றொன்று புறமனம்” மாதவியின் மனைபுகுந்த பின்னரும் அவனுடைய உள்மனத்தில் கண்ணகியைப் பற்றி நினைவு இருந்து வந்தது (Manivasagan, 2019).

மாதவி அவனுடைய உள்மனத்தில் இடம்பிடிக்கவில்லை கோவலன் கனப்பொழுதில் மாதவியின் கைப்பிடியை உதறிவிட்டு கண்ணகியை வந்து அடைகின்றான்.

மாதவி பரத்தமை குலத்தில் பிறந்தவாகியிருந்தாலும் கோவலனைத் தவிர மற்றொரு ஆடவனை மனத்தாலும் நினைத்தறியாதவள் தன் மனத்தை கோவலனுக்கு கோயிலாக்கினாள். “நம்மை மறந்தாரை நாம் மறவோம்” என்று கோவலன் நினைவிலே வாழ்ந்தாள். தனக்கு குழந்தை பிறந்த செய்தியை கோவலனுக்கு தெரியப்படுத்துகிறாள்.

குழந்தைக்கு குலத்தெய்வத்தின் பெயரை சூட்டச் சொல்கிறான். கோவலன் தன் மகனை கண்ணகி மகள் என்றும் குலத்தெய்வத்தின் பெயரான மணிமேகலை என்ற தெய்வத்தின் பெயரையும் சூட்டி மகிழ்கிறான் மாதவி, கண்ணகிக்கு சமமாக கற்பில் மாதவியும் போற்றுவதலுக்கு உரியவளாகிறாள்.

கோப்பெருந்தேவி

கோப்பெருந்தேவி தீக்கனவு காண்கிறாள். தான் கண்ட கனவு குறித்து முதலில் தோழிக்கும் பிறகு ஆசானுக்கும் தெரிவிக்கின்றாள்.

“குடையொடு கோல் விழநின்று நடுங்கும்

கடைமணியின் குரல் காண்பெண் காண்எல்லா

திசைஇரு நான்கும் அதிர்ந்திடும் அன்றிக்

கதிரை இருள்விழுங்கக் காண் பெண்காள்”

என்று சிலப்பதிகாரம் குடையும் செங்கோலும் கீழே விழுந்தது. இடைவிடாமல் கடைவாயில் மணியின் ஓசையும் கேட்டேன் மணியோசை எட்டுத்திக்கும் அதிர்ந்தது ஞாயிற்றின் இருள் விழுங்கியது என்று தன் நாட்டுக்கும் அரசனுக்கும் தீமை உண்டாகப் போகிறது (Manivasagan, 2019). என்று பதறுகிறாள். வினைபயன் வேலைச் செய்யத் தொடங்குகிறது. நாடக நங்கையர் ஆடிய ஆட்டத்தின் அழகில் மன்னன் தன்னை மறந்து இருப்பதை காணப் பொறுக்காத அரசியார் தலைவலி வந்ததென்று பொய்சொல்லி செல்கிறாள் மன்னனும் வினை விரித்த வலையில் வாழ்கின்றான்.

கள்வனைப் பிடிப்பது பொற்கொல்லன் வேலையல்ல தற்செயலாக கள்வன் பொற்கொல்லன் பார்வையில் பட்டிருப்பினும் அதுபற்றி தகவல் ஊர்க் காவலரிடம் தராது வஞ்ச நெஞ்சினான் பொற்கொல்லன் ‘கள்வன்’ பிடிபட்டதகவலை மன்னனிடம் அறிவிக்கின்றான். கள்வனைச் சிறையில் வைக்குமாறு ஆணையிட்டு மறுநாள் அரசவைக்கு அவனைக் கொண்டுவரச் செய்து, அவையிலுள்ள அமைச்சர்களுடன் ஆலோசித்து, கள்வனுடைய வாக்கு மூலத்தையும் கேட்டு, அதன்பின் தீர்ப்பளிக்க வேண்டியது அரசனுடைய கடமை இந்த நடைமுறைசிலப்பதிகாரக் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் அரசியின் ஊடலால் மனம் குழப்பம் அடைந்திருந்த பாண்டிய வேந்தன் அந்தக் கடமைகளைக் கைவிட்டான்.

அரசன் குற்றவாளிக்கு தண்டனை விதிப்பது அரியாசனத்தில் இருக்கும் போதுதான். மாறாக கோவலன் மீது கூறிய பொய் வழக்கில் அந்தப்புறத்திற்கு சென்று கொண்டிருக்கும் போது இடை வழியில் மரணதண்டனை அளித்து தீர்ப்பளித்தான் மன்னவன். மனைவியின் ஊடலை விரைவில் தீர்க்க வேண்டுமென்ற அவசரத்திற்கும் “என் தேவியின் காற்சிலம்புகள் கள்வனுடைய கையில் இருந்ததென்றால் அவனைக் கொன்று, அச்சிலம்பு கொணர்க” என்று மன்னன் காவலர்களுக்கு கட்டளைப் பிறப்பித்தான் கள்வனை மன்னன் விசாரிக்கவில்லை. பொறுப்பை கொலைஞரிடமே விட்டுவிட்டான் பாண்டிய மன்னன். இதற்கு இளங்கோ,

“வினை வினை காலம் ஆதலின் யாவதும்

சினைஅலர் வேம்பன் தேரான்”

என்று சிலப்பதிகாரம் சமாதானம் கூறுகிறார் (Manivasagan, 2019). கோவலன் நீதி விசாரிக்கப்படாமல் கொலை செய்யப்படுகின்றான். தான் செய்த தவறுக்கு தண்டனையாக அரசன் உயிர்த்தியாகம் செய்கிறான். கோப்பெருந்தேவியும் கணவனை இழந்தோர்க்கு புகலிடம் பெறுவதற்கு இந்த உலகில் எதுவுமே இல்லை என்று கருதிதன் கணவனின் திருவடிகளைத் தொட்டுத் தொழுது கொண்டேதானும் உயிர் நீத்தார். பொதுவாகச் பெண்கள்

“மெய்யிற் பொடியும் விரிந்தகருங்குழலும்

கையில் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் வையைக் கோன்

கண்டனவேதோற்றான் அக்காரிகைதன் சொற்செவியில்

உண்டனவேதோற்றான் உயிர்

என்று சிலப்பதிகாரம் விளக்கப்பட்டுள்ளது (Manivasagan, 2019).

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் சமணத்துறவி ஆயினும் அரச குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பெண்களுக்கு பெருமை சேர்க்கும் விதமாக எழுந்தகாப்பியமே சிலப்பதிகாரம் கண்ணகி, மாதவி, கோப்பெருந்தேவி இம்மூவரும் அக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப்படைத்துக் காட்டியிருக்கிறார் இளங்கோவடிகள் கண்ணகி கணவனுக்குக் கட்டுபட்டு பேசாமடந்தையாக வாழ்பவள். கணவன் பிரிவால் இல்லறக் கடமைகளை ஆற்ற முடியாததை நினைத்து வருந்துபவள் கணவன் மகிழ்ச்சியைத் தவிர தன்னைப் பற்றி சிந்திக்காதவள் என்ற நிலையில் கண்ணகியை அடையாளப்படுத்துகிறார். மாதவி கணிகையர் குலத்தில் பிறந்தாலும் குலவழக்கில் வாழ்விருப்பவிலலை. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கற்பு நிலையைச் சமுதாயத்திற்கு உணர்த்தவேகோவலனின் அழிவையும் பொருள் வினையாட்டி என்று வாழ்ந்துவரும் கணிகையர் குலப்பெண்களும் கற்புக்கரசிகளே என்பதை மாதவி மூலமும் உலகுக்கு உணர்த்தியுள்ளார். அடிகளார் கோப்பெருந்தேவி அரசியானாலும் கணவன் நாடகமங்கையர் அழகில் மயங்குவதை ஏற்றுக்கொள்ளாதவாய் ஊடல் கொள்கிறாள். மன்னனே ஆயினும் மனைவியின் ஊடலை தணிப்பதில் ஆர்வமுடையவனாக இருக்கிறான். பாண்டியமன்னன் கணவன் இறந்ததால் மனைவி வாழ இயலாதவளாகிறாள் என்பதை அரசிமூலம் படைத்துக்காட்டி தேவியாரும் கற்பில் மேம்பட்டவள் என்பதையும் அடிகளார் அறிவுறுத்துகிறார். கற்புக்கரசிகளுக்குக் கடவுள்களே அடிபணிவர் என்றும் தேவர்களே இறங்கிவந்து புஷ்பக விமானத்தில் கண்ணகியை ஏற்றிச் சென்றனர் என்று கூறிபெண்களின் கற்புக்குமகுடம் சூட்டிவிட்டார். அதோடு விடாது கண்ணகியைக் கடவுளாக்கி பலதேசத்து மன்னர்களும் கோவில் கட்டிவழிபட வைத்துவிட்டார். பெண்ணையே வழிபடவைத்த பெருமை இளங்கோவடிகளையேச் சாரும்.

References

- Appadurai, K., (2004) Silambu Valangum Selvam, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Devaney Pavanar, G., (2012) Thirukkural Marupurai, Gowra Pathippagam, Chennai, India.
- Kavimani Thesiya Vinaayakam Pillai, (2010) Kavimani Kavithaigal, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Manickam, V.S., (2010) Kaviya Paarvai, Ramaiya Pathippagam, Chennai, India.
- Manivasagan, G., (2019) Silappathikaram Theylivurai, Uma Pathippagam, Chennai, India.
- Meenakshi Sundaranar, T.P., (2012) Silappathikarak Katturaikal, Kavya Pathippagam, Chennai, India.
- Parimelalhagar, (1986) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Sivagnanam, M.P., (2014) Silappathikaraaivurai, Amman Pathippagam, Chennai, India.

Somasundranaar, P.V., (1962) Kurunthogai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License